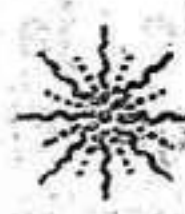
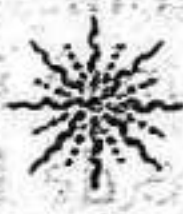

ERETANIA

DIRECTOR: B. CADEFÀU

	PRECIOS de SUSCRIPCIÓN:		REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN Mayor, 39 PUIGCERDÀ	Anuncios, Remitidos y Reclamos, a precios convencionales NO SE DEVUELVEN LOS ORIGINALES	
		Trimestre			
	PUIGCERDÀ	2 pesetas			
	FUERA EXTRANJERO	2 " 3 "			

I M P O R T A C I Ó I E X P O R T A C I Ó

MAGATZEMS DE QUEVIURES: J. FONOLLEDA SERRA

MAGATZEMS { Carrer Comerç, 19
Carrer Primpcesa, 51
Plassa Pons & Clerch, 3

DESPATX: CARRER COMERÇ, 38

BARCELONA

TELEFON 449 - A

DIRECCIÓ TELEGRÀFICA I TELEFÒNICA:

ADELLONOF - BARCELONA

Inauguració del Pont de Sant Joan de les Abadesses

Es un'altra obra que vè a afegir-se a la llista de les portades a cap per nostre distingit amic el diputat a Corts En Eusebi Bertrand i Serra.

Tenim davant dels ulls el nombre de *La Veu de Catalunya* corresponent al dia 5 del corrent i creiem fer-nos agradables als nostres llegidors, reproduint calques parrafs de la ressenya que fa de la inauguració d'aqueixa obra tant important.

LA INAUGURACIÓ DEL PONT

Acabat l'ofici, totes les autoritats i personalitats, precedides de la música, passant

pels carrers plens de gent travessaren el pont vell i s'anaren a situar a l'entrada del pont nou, al peu del camí de l'estació del ferrocarril, que estava tancada per una garlanda de flors.

El senyor bisbe, doctor Muñoz, es revestí amb capa, mitra i báculo, va resar l'oració que prescriu el ritual i espargí d'aigua beneïta l'entrada del pont.

El senyor alcalde va dir que havia arribat el moment, tan esperat pel poble, de tenir un pont nou per al millor esparidiment de la seva activitat. I, dirigint-se al diputat a Corts don Eusebi Bertrand i Serra, li va dir:—Aquest moment de joia el devem a les vostres constants gestions en pro dels desigs del nostre poble. Doncs, senyor diputat, sigueu vos el que talleu aquesta garlanda de flors que ens barra el pas i faciliteu al poble el pas pel pont.

El senyor Bertrand agafà unes tisores, tallà la garlanda, i la música entonà un himne,

Després totes les autoritats passaren el pont en tota la seva extensió, fins a l'altre cap.

El senyor bisbe anava espargint l'aigua beneïta.

Allà hi havia una gernació grandiosa. El passeig de la Muntanyeta, les vores del riu, balcons, finestres, i terrats abarrotats de persones que saludaren amb una ovació grandiosa l'arribada de les autoritats.

Aquella entrada al pont també estava tancada per una garlanda de flors i el senyor alcalde pronuncià semblants paraules a les anteriors i el poble aplaudí.

PARLA EL SENYOR BERTRAND I SERRA

Va historiar la gènesi d'aquella obra que s'estava inaugurant. Es referí quan el districte de Ripoll- Puigcerdá li donà per primera vegada la representació a Corts. «En visitar aquells pobles per assabentar-se de llurs necessitats vaig entendre que hi havia tres obres cabdals a realitzar: un pont nou a Sant Joan; el ferrocarril internacional de Ripoll a Puigcerdá i la carretera internacional nova de Camprodón a França (per damunt de la serralada pirenenca) que donaria una sortida cap a Europa en aquelles arreconades valls.

El ferrocarril el varem inaugurar l'any passat en la secció de Ripoll a Ribes i s'assegura que d'aquí dos anys arribarà a Puigcerdá i s'enllaçarà amb la secció francesa.

«Aquest pont ens ha fet passar un calvari de 13 anys. Mas gestions foren secundades no sols per aquestes autoritats, sino pels caps de les oficines tècniques oficials de la província; s'han derogat dues Reials ordres, s'ha variat l'emplaçament i s'han vençut innumbrables dificultats que brollen arreu quan es tracta d'una obra d'aquesta importància.

«Per fi ha arribat l'hora de recollir el premi als treballs i sacrificis que no sols jo, sino molts altres hi han tingut: l'èxit més esplendorós ha coronat la nostra obra. Aquí el teniu, unint les dues riberes d'aquest riu, que és una deu de riquesa per a la indústria cata-

lana, amb el triomf d'haver-lo emplaçat en aquest punt, desembocant a la via més espaiosa de la vila i essent una obra d'art de l'enginyeria per a gloria del seus autor i director aquí presents. (Ovació.)

«Ha arribat, doncs, el moment solemniat. Obeïnt a la indicació del senyor alcalde de tallar aquesta garlanda que us barra el pas, jo, en representació del Govern, que l'ha fet construir, tinc la satisfacció de dir-vos:— Santjoanins: aquesta obra desitjada per tots vosaltres, aquí la teniu: el pont ja és vostre.» (Grandiosa ovació.)

EL JUTGE MUNICIPAL N'AGUSTI SERRAT

Santjoanins: Molts anys hem esperat la realització d'aquest somni del poble. Ja es obra real. Aquí el tenim i sabeu a qui el devem? Al digne fill adoptiu d'aquesta vila, el nostre diputat don Eusebi Bertrand i Serra. (Grandiosa ovació.) Ell es proposà fer-ho, ell gestionà l'aprovació i ell ha vençut tots els obstacles que s'han anat oposant-s'hi en els 13 anys que ha trigat a acabar-se, i, com si no n'hi hagués prou amb aixó, ha volgut que l'obra fos perfectament acabada, i no podent-se fer ara oficialment, ell, a les seves despeses, l'ha empedrat de cap a cap, i quan l'Estat ho paguí dona la quantitat al nostre Sant Hospital. (Aplaudiments). I per a millor satisfacció nostra i d'ell, ha volgut acompanyarnos en aquets moments de joia. Santjoanins: remerciem tot aixó al nostre digníssim diputat. (Grans aplaudiments.)

LA CIRCULACIO DEL PONT

El senyor Bertrand digué que s'havia precipitat la inauguració, i que de les oficines facultives de Madrid encara no havia arribat l'autorització de donar-lo a la circulació rodada. No obstant, amb la vènia dels enginyers don Josep Ucelay, cap de les obres públiques provincials, i don Frederic Moreno, autor del pont, allí presents, s'autoritzava la circulació de les persones a peu del pont, però no hi podia passar cap carruatge fins a venir l'autorització, que, podia trigar uns deu dies.

De totes maneres, va anunciar que s'anava a fer la inauguració oficial de la circulació rodada passant-hi un automòvil amb les autoritats.

Efectivament, retornaren a l'altre cap del pont els senyors bisbe, diputat i alcalde, pujaren a l'auto i, en mig d'una ovació formidable i al sons de la música travessaren el pont.

L'alcalde, dret dalt de l'auto, donava visques al diputat, que el poble chorejà amb entusiasme, quan va entrar a l'espaiosa via que avui el poble anomena com a Passeig de la Muntanyeta, i que si s'acompleix l'acord consistorial s'anomenarà passeig del diputat Eusebi Bertrand i Serra.

EL PONT

Com es pot deduir de tot el referit, ha estat construït en diferents èpoques. Primer es van fer les pilastres. L'ha rematada la societat barcelonina Construccions i Paviments, fent la gran arcada central i la soleira de dalt, baranes, urbanització i empedrat.

Té una llargada de 160 metres, repartida entre un viaducte de 13 arcs de 7 metres de formigó, que aconduïxen fins al gran arc de formigó armat. Aquest arc es una volta circular, de 45 centímetres de gruix igual, 16 metres de raig i 32 de llum o diàmetre. La part més alta del pont és a 22 metres sobre el nivell de l'aigua. L'amplada es de 6 metres: 4'50 metres son per al pas de carruatges i està empedrat, i 1'50 per a les dues voreres i baranes.

El pont es una obra esvelta y elegant.

Creiem innecessari afegir quelcom que sía en aqueixa ressenya, doncs, ella sola demostra ben palesament que els santjoanins saben esser agraïts i comprenen els in-nombrables esforços que ha representat per nostre digne diputat el veurer realitzada l'obra magna que acaba d'inaugurar-se.

Ens limitarem, doncs, a dirigir una nova felicitació al nostre repre-

sentant a les Corts, que — encara que hi hagi qui sosté lo contrari—es desvetlla per a portar tota mena de millores al districte que de tants anys li té confiada la seva representació.

Les frases proverbials catalanes

L'ase d'En Mora

de tot lo que veu s'enamora

Qui era aquest Mora tan renomnat i de que prevenia la fama del seu ase, que ha devingut el prototipus del capritxós, de la gent que's fon per tot lo que's posa davant dels seus ulls enamoradissos? Es lo que anem a explicar avui.

Allà en el temps de la tarumba, a Barcelona en prou feines es coneixien els carros per als transpors publics; aquests s'efectuaven, comunament ja a coll, ja per medi d'atzembles, o siguin els animals de càrrega. Aixó donava lloc a dos importantíssims gremis el de «bastaixos de capçana», que com els actuals camàlics portaven el pes a coll, i el de «traginers de ribera» que's valien de burros o mules. An aquest segon gremi hi pertenyia En Mora, que era un traginer molt popular, no sabem si per la seva simplicitat extremada,—que va demostrar tenir-ne molta,— o per l'originalitat de l'ase que duia, capritxós com no se n'ha conegut mai cap altre.

Des de Ribera al Padró i des de Muralla al Portal de l'Angel, tota la ciutat coneixia prou bé an En Mora i tothom sabia el vici que havia agafat el seu ase, que no podia veure cap dona que venint de plaça anés amb alguna col o alguna altre verdura a la ma, sense que s'aturés l'ase i tot seguint no li demanés amb un parell de brams com una mena de dret de queixalada, que ell mateix s'havia establert sobre totes les verdures que's posaven a l'alcanç del seus ulls de criatura amanyagada. Tractant-se de l'ase

d'En Mora, totes les dones hi accedien gustoses, i aixó tant es va estendre, que per tota la ciutat s'anava fent popular la dita de que *l'ase d'En Mora de tot lo que veu s'enamora*.

Un dia, dia tragic en que va consagrar-se definitivament la fama d'En Mora i del seu ase, passaven els dos *personatges* per la plaça de Santa Maria del Mar, quan tot d'una l'ase s'atura, mira enlaire, llença dos brams esgarrifosos... i no hi hagué manera de fer-lo anar endavant.

En Mora tot era rumiar:—¿Qué li deu passar? ¿Potser s'haurá enamorat del sol?—

I l'ase tot era anar mirant enlaire, plantat al mig de la plaça, demostrant que's dalia per alguna cosa que li havia escaigut a l'ull. La gent s'anava congregant a la plaça trencant-se de riure i ajudant an En Mora a fer pintoresques conjectures i comentaris.

A l'últim van adonar-se de que al cim del campanar de l'esglesia de Santa Maria hi creixia un llaxó; l'ase l'havia vist i, fent us del fur que ell ja conceptuava indiscutible, reclamava el seu dret de queixalada. Així, al menys, En Mora i els demés circumstants és com van interpretar-ho.

No hi havia pas més *tu tía*: si no se li deixava mossegar el llaxó, l'ase no's movia pas d'allí mal l'haguessin mort a garrotades. El conflicte era bastant difícil de resoldre, puig la bestiola era tan capritxosa que, a ben segur, si se li hagués baixat la planta no l'hauria volguda. I no podia allargar-se més aquella situació crítica. Era precis accedir a lo que amb tanta insistencia demanava; i així En Mora va pendre el determini de pujar l'ase *en persona* a dalt del campanar per a donar-li el gust de poder pegar una queixalada al llaxó que tant l'encisava.

Va col·locar-se una corriola dalt del campanar, i perque la corda no pogués deslligar se durant l'ascensió, el traginer no va atinar altre medi que passar la corda pel coll del ruc. Endebades la gent li deia que lligant-lo així s'escanyaria; En Mora no s'entenia de raons i va voler-ho fer conforme a la seva manera d'entendre; ell era l'amo. deia, i ja sabia lo que li convenia.

Quan va estar tot aparellat, comencen a estirar la corda i el pobre burro anava pujant amunt. Però a les primeres estirades ja va quedar escanyat, treient dos pams de llengua enfora. En Mora, tot entusiasmat, va posar-se a baladrejar:

—Mireu, mireu el pobret com treu la llengua per a llepar el llaxó, ja comença a ensalivar el gust que li donará la primera queixalada...—

No discorria malament; però era a punt d'arribar a dalt de tot, que la corda va trencar-se i el pobre animaló va caure al mig de la plaça fet una truita esbotifarrada.

¡Quin desconhort per al pobre Mora! Es lo que ell deia quan ho explicava:

¡Justament quan no faltaven sinó un parell de canes per a satisfer el capritxo més original que el malaguanyat ase havia tingut en tota la seva vida!...

(Del Noticiari mensual Excursions del *Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona*.)

L I T E R A R I E S

* * *

El coixi per ton cap, el dolç abric
per tos peus infantívols, que tremolen;
el rellotge, que, com un vell amic,
me diu, plorant, les hores que s'escolten;
el llibre preferit; el ram de nards;
l'ivori blanquinós del clavicordi;
els rosaris de nacre.... Mos esguards
no troben res ací que no et recordi!
Aquest és mon torment: i no me'n moc.
Vui esperar, morint-me d'impaciència.
Serva tantes reliquies aquest lloc,
ungint i perfumat per ta presència!
Es migdia. He fet tancar la porta.
Dels camps ve una remor llunya i somorta
No vui conçol de res ni de ningú.
Se esperar la claror d'aquell moment.
La porta s'obrirá tranquil·lament:
entrará un raig de sol... i després, tu.

Carles Soldevila

RIGOLISA

Era una tarde de Julio:
El sol besaba la tierra
Y eran sus besos de fuego.
De turquí vestía el cielo,
Y de amatista la sierra.
El llano rica esmeralda
Se complacía en mostrar,
Y el oro de las gavillas,
Nos brindaba las semillas
De riqueza y bienestar.

Cruzando frondas llegué,
A un encantador paraje,
Donde, campea la fé.
Porque una ermita se vé,
Al fondo de ese paisaje.
Su torre, se hunde arrogante
En el azulado cielo,
Mientras el día expirante,
Le dá un color mas brillante,
Con los besos de Febeo.

A herir mis oídos vino,
El eco de una armonía.
Cuando a mitad del camino,
Me dijo un gracioso niño:
«¿No va V. a la romería?...»
¡Es verdad! y allí mis pasos,
Con presteza dirijí.
El sol llegaba a su ocaso,
Y los romeros al paso,
Daban a la fiesta fin.

En tanto los vendedores,
Sus puestos abandonaban;
Entre risas y colores,
Con alegría y clamores,
Los grupos se dispersaban.
Y la ermita se dormía,
Cual paloma en su nidal.
El color que la envolvía,
Prestaba melancolía,
A su estructura ojival.

En ella entré; y subyugado por la obra de un
[gran artista,
El alma remontó el vuelo, a la cumbre del
[Pilar;

Y con sublime realeza, descubrió el cielo a
[mi vista,
Como María a su España, promete patrocini-
[nar

A su pié el Hijo del Trueno, con noble ges-
[tó ofrecía,
A esa patria veneranda como en sacrosanto
[altar;
Y con brios de gigante, esa España de María,
Desde allí emprendiendo el vuelo, logró el
[mundo dominar.

¡Oh Borrell!.... Artista, orgullo del paraíso
[Ceretano;
Tu lograste hacer perenne, la promesa ce-
[lestial,
Y mientras un monumento levantó al arte tu
[mano,
Tegió tu obra los laureles, que te hicieron
[inmortal.

En medio la capilla una losa funeraria,
Me indicó que allí unos próceres, duermen
[el sueño eternal.
Y el alma voló a la tumba y sintió que pal-
[pitabañ,
Aun con altruismo esos pechos, llenos de fe
[en su ideal.

Y oyó el eco de sus voces que en susurros
[misteriosos,
Van pidiendo que a la patria ofrendemos
[nuestro amor.
Ellos nos dieron su ejemplo dando realce a
[la villa;
Nosotros ¿no velaremos por esa preciosa
[flor?....

Y salí del santuario, con la fé fortalecida,
Llena el alma de esperanzas y castísimo pla-
[cer,
Sintiéndome rudo y fuerte, para luchar deci-
[dido,
Por los sacrosantos nombres de mi Patria y
[de mi Fé.

MARTOS

D C O S

Una anècdota rigorosament històrica d'un music-hall de Barcelona del que un trist sucès ha fet que se'n parlés aquests dies.

Trovant-se a Barcelona aquesta primavera un *modisto* de Paris, a qui l'empresa del Tea re Principal havia encarregat la presentació de diversos quadros de la revista que tant d'èxit obtingué, titolada «Chófer... al Palace», volgue visitar els demés concerts a fi de fer-se càrrec de la manera de vestir i presentar-se a l'escena de les artistes i de la riquesa i gust dels seus trajos.

Entre altres concerts, visità el Pompeya i presentat al *Regisseur*, l'enterà del objecte de la seva visita. Aquest l'acompanyà als quartos de les artistes, i penseu quina va ésser la sorpresa del modisto al veurer que sols hi havia roba blanca i molt lleugera encara.

Preguntà tot astorat:—prò ahont es la roba d'escena de les artistes?

—*Ho! monsieur*, aquí la teniu — mostrant li la roba blanca — les artistes d'aquest Concert-sols es vesteixen per sortir al carrer...

Els *nouveaux riches* de Tarrasa han donat molt joc, fent amb les seves ingenuïtats un be de Deu de chistos que s'han arribat a fer populars.

Entre ells en sobresurt un que val la pena d'esser publicat en les columnes de CERETANIA.

Un matrimoni te que tenir convidats i pensa en adquirir coberts de plata: van tots dos a una argenteria de Barcelona i després de triar una mica, compren dugues dotzenes complertes.

Mentres el marit paga, la dona tafanejant els aparadors, s'adona d'un trastet petit, bufó, i no sabent quin us té, pregunta al joier:

— Escolti, aixó per a que serveix?

— Senyora, aixó son pinces per a sucre o dolços.

— Ah! ja entenc, aixís no s'han d'agafar amb els dits.

— Just.

Allavors ella es mira al marit com consultant-li que té de fer.

— Si, dona, compre'n. No veus que no'n tenim.

— *Bueno*, doncs, posime'n una dotzena...

RAB

Locales

Regreso.— Precisamente en lo mejor de la estación, es cuando regresan a su cuartel de invierno la mayoría de las familias veraneantes, de modo, que los autos salen diariamente abarrotados de viajeros, viéndose obligados a tomar pasaje, muchos días antes de la salida, por ser tanta la demanda de asientos.

Ziempo.— El martes por la tarde llovió un poco pero no lo suficiente para que las tierras quedaran bien sazonadas y permitirían labrarse para la siembra.

Los demás días de la semana, espléndidos, con sol brillante, ardoroso.

Visita.— Hemos tenido el alto honor de ser visitados por nuestro distinguido amigo don Eusebio Bertrand y Serra, diputado a Cortes por este distrito.

Agradecidos.

¿Suspensión de Garantías?— Corren rumores de haber quedado suspendidas las garantías constitucionales.

Salvat Dominique

Tiene el gusto de comunicar al público, que se pone a su disposición para toda clase de encargo de **Legumbres y Pescado fresco**, como langosta, merluza, etc.

Para los encargos dirigirse:

Vda. de Lavilá - Modern Tavern
PLAZA CABRINETTY

Billetes falsos. — El Banco de España ha concretado las series y clases de los billetes falsos que están en circulación.

Son los de 50 pesetas de la serie V, los de 100 pesetas de la serie F, y los de 100 pesetas serie B, desde el número 9.000,000 en adelante.

LA CERDAÑA

ULTRAMARINOS

JUAN VIDAL

Libertad, 34

PUIGCERDA

A Barcelona. — Dando por terminado su veraneo ha salido para Barcelona nuestro querido amigo, el distinguido *sportmen* don Luis Tuca Alsina.

Buen viaje y de veras deseamos le pruebe el invierno.

— También el sábado salieron para la ciudad condal; los eximios artistas pintores, D. Ramón Alsina y D. Juan Colom.

De todo corazón deseamos volverles a ver el año que viene.

Teatro. — Conforme estaba anunciado el sábado de la pasada semana tuvo lugar en el teatro del Casino Ceretano el beneficio

de la tiple cómica María Belda, con una entrada más que regular.

Se tributaron a la beneficiada los aplausos a que se ha hecho acreedora por su delicada labor, siendo además obsequiada con valiosos regalos por parte de algunos señores de la colonia y de ésta, manifestándose satisfecha y agradecida a tanta distinción.

Para hoy tarde a las 3, se pondrán en escena la bonita zarzuela, El Método Gorritz y el aplaudido monólogo «Me vui casar».

Por la noche a las 9 y media gran función de despedida poniéndose en escena el monólogo «Me vui casar», la zarzuela «Las Corsarias, y «El Príncipe Casto».

Como función de despedida es de esperar que las entradas se contarán por llenos.

Temperaturas de la semana

Día	Máxima	Mínima
11	24	9
12	23	8
13	17	8
14	21	8
15	22	7
16	22	10
17	23	9

Tip. Ceretania.—Puigcerdá.

8 J U A N A L A Y 8

Automóviles de Bellver a Puigcerdá y Ribas

Servicio diario : : Pasajeros y equipajes

Despacho de BILLETES: Bellver, Juan Alay
 Puigcerdá, Agencia Alsina
 Ribas, Fonda Agustí
 Barcelona, Colmado Pallarola (Pasac Gracia 101)

Horario combinado con las salidas y llegadas del tren de Ribas

Gran Hotel Restaurant
EUROPA

Situado en la PLAZA de CABRINETTY (antes MAYOR)
Galerías con hermosa vista panorámica.
Iluminación Eléctrica y a Gas - Cuarto de Baño, y Ducha

RECOMENDADO DEL T. C. F. y C. A.

Propietario-Director:

BUENAVENTURA CARALPS

TELEFONO N. 10

NOVEDADES

J. Sauquet

Bourg-Madame

LANERIA

CONFECCIONES

SEDERIA

Artículos de Fantasía
para regalo y recuerdo

:: Cristalería :: Porcelana :: Juguetes ::

Pisos y Chalet

PARA ALQUILAR
en esta Villa

Dirigirse: en esta Villa a D. Ramón Salvat y en
BARCELONA a la JOYERIA

EL REGULADOR, (Calle del Carmen, 1)

HOTEL RESTAURANT
CATALUÑA
de BORDANOVA :: RIBAS

Habitaciones confortables con electricidad y timbres a to-
das sus dependencias. - Café. - Piano. - Baños y Du-
chas. - W. C. - GARAGE con foso para repa-
raciones y depósito de esencias. - Cámara os-
cura. - Guías. - Caballerías y carruajes pa-
ra toda clase de excursiones. - Coche
:: de la casa a todos los trenes ::